

داد و دهش یا داد و ستد

از سال ۷۳ تاکنون به کتابخانه‌های ملی، مرکزی دانشگاه تهران، مجلس، ملک، آستان قدس رضوی، مرعشی نجفی، دایرةالمعارف بزرگ اسلامی، بنیاد دایرةالمعارف اسلامی و ... اهدا شده و حتی به صورت مبادله با بسیاری از مراکز علمی داخل و برخی مؤسسات علمی خارج کشور مثل مؤسسه میراث اسلامی الفرقان در لندن، ایرسیکا در ترکیه و مؤسسه مطالعات اسماعیلیه در لندن و... همکاری داشته‌ایم. بعضی از استادان و شخصیت‌های علمی داخل و خارج نیز، هر یک به تناسب علائق و تخصصشان و حضور و ارتباط و همکاری علمیشان با مرکز، از برخی آثار که مورد نیاز و مراجعه‌شان بوده، دریافت نموده و عده‌ای هم با ارسال مقاله و مطالب پژوهشی خود، ما را نواخته و دست‌مریزاد گفته‌اند.

۲. همکاری و همراهی میراث دوستان

به‌رغم مشکلات و نارسایی‌های امور پستی، سعی بر آن بوده که ایصال به مقصود و طالبان آثار انجام بشود، گرچه همواره به هر طریقی که شده، گفته‌ایم و به این حدیث نبوی استناد جسته‌ایم که «زكاة العلم نشره». خواسته و انتظارمان این

پیش‌تر گفتیم که به‌رغم حمایت‌های دولتی، صد البته حامی و دستگیر اصلی نشر متون کهن، خود مردم، مخاطبان و علاقه‌مندان این آثار هستند و با وجود این، معلوم نیست علت این که در کشور ۷۵ میلیونی ما هنوز شمارگان بعضی از این‌گونه کتاب‌های تخصصی، پس از ۵۰ سال، بین ۵۰۰ تا ۲۰۰۰ نسخه است، چیست؟ از این‌رو، از همه علاقه‌مندان به میراث مکتوب یاری خواستیم که بفرمایند چه کنیم که طالبان این آثار، به محض شنیدن خبر چاپ کتابی که در حوزه علائق و تخصص و مطالعه‌شان است، مشتاق و طالب دریافت آن باشند. با این وصف، به ذکر چند نکته از جمله نقد و اطلاع‌رسانی، مشارکت مردمی و خرید تلفنی و اینترنتی پرداخته شد و اما چند نکته دیگر...

۱. تبادل با مراکز

نکته دیگر این که میراث مکتوب علاوه بر اطلاع‌رسانی تازه‌های خود برای همه مشترکان و علاقه‌مندان، تعدادی از کتاب‌ها و منشورات و نشریات را به برخی کتابخانه‌های بزرگ کشور اهدا کرده و خدا را شاکرم که تقریباً تمام آثار این مرکز

بوده که اساتید محترم، هم این آثار را در سر کلاس‌های خود ذکر خیری از این آثار کنند تا بلکه دانشجویی به خیل علاقه‌مندان میراث اضافه شود و هم با ارسال یادداشت‌های علمی و مقالات مرتبط با حوزه میراث، ما را تشویق کنند تا دوستان و همکاران احساس کنند که زحماتشان دیده می‌شود و اهالی علم راحت از کنار تلاشهای خالصانه آنها نمی‌گذرند.

۳. اشتراک نشریات، پشتوانه معنوی ماست

دوست خوش‌مشرّب ما، حضرت استاد جناب کیانفر از اهالی ابهر، که هم از مشاهیر مصححین آثار تاریخی معاصر و هم سردبیر سابق آینه میراث بوده است، گاه به ادنی مناسبتی در پاسخ خواسته‌ای یا تقاضای نشریه‌ای، چنین مزاح می‌فرمودند: «دادی چه می‌خواهی بجیری؟!» اخیراً به یاد او و این شوخی ملیح او که افتادم، بر آن شدم در این وبگاه^۱ - حرسه الله من جميع الیوروسات و الچشم زخمت - چند خطی هم در باب موضوع اهداء و اشتراک آثار، خاطر عاطر علاقه‌مندان این قلم را تصدیع دهم، باشد که مؤثر افتد، هرچند که به قول حضرت لسان‌الغیب: «در بند آن مباش که نشنید یا شنید».

خدای بزرگ توفیقمان داد نخست، آینه میراث و سپس گزارش میراث را راه‌اندازی کردیم. اولی را برای چاپ تحقیقات و پژوهش‌های دوستداران مستعد و دیگری را برای اطلاع‌رسانی اخبار و تحقیقات علاقه‌مندان به میراث در داخل و خارج. در آغاز، هر دو نشریه را برای کثیری از علاقه‌مندان می‌فرستادیم؛ چه آنان که مقاله می‌فرستادند و باب تبادل علمی با میراث می‌گشودند، چه آنان که حتی وصول نشریات را - که با هزار خون دل تهیه می‌شد و می‌شود - اعلام نمی‌کردند. بی شک، بقا و دوام یک کار اصیل و حرکت پایدار و یک مؤسسه استوار، به گوشه چشم اهل نظر و آثار ماندگار اهل علم و خرد

و مساعدت و معاضدت فکری و علمی آنان است. ناموس و قاموس طبیعت به داد و ستد است. سنایی می‌گوید:
با خردمند ساز داد و ستد
که قوی‌تر شود خرد ز خرد
نظامی تعبیری زیباتر دارد:

خانه داد و ستد است این جهان
کاین بدهد حالی و بستاند آن

حال که میراث مکتوب را هفته‌ای یک اثر از گردونه چاپ خارج می‌شود و روز به روز خانواده میراث مکتوب در داخل و خارج بیشتر و بزرگتر می‌گردد، خوب است که دوستداران این آثار با داد و ستد از طریق اشتراک، به گفته سنایی به تقویت «خرد» جمعی بکوشند. پس بیاییم گوهر فرهنگ را زنده و شاداب سازیم و دست میراثبانان را به یاری بگیریم. بنابراین بهترین راه مساعدت و همراهی و همدلی همه علاقه‌مندان به آثار میراث مکتوب و تمام کسانی که برای نشریات آینه میراث و گزارش میراث مطلب و مقاله می‌فرستند، این است که از طریق اینترنت، تلفن، نامه و... نشریات را سالانه مشترک شوند. هرچند پرداخت وجه اشتراک، شاید ۱٪ هزینه‌های تولید نشریات را هم تأمین نکند، اما مقصود میراث را در رساندن نشریه به مخاطب واقعی برآورده می‌سازد. البته نفس اشتراک اهداف دیگری را هم تأمین می‌کند؛ از آن جمله است:

- میراث‌دوستان از این راه شمارگان نشریه را بالا می‌برند.
- از این طریق راه ارتباط خود را با مرکز گسترش می‌دهند.
- کسی که مشترک می‌شود و وجهی پرداخت می‌کند، علاقه‌مند واقعی محسوب می‌شود.
- با این کار بر اهمیت و ضرورت احیای میراث مکتوب تأکید می‌شود.

سردبیر

۱. این یادداشت در تاریخ ۱۳۹۰/۱۰/۶ در پایگاه اینترنتی میراث مکتوب درج شده است.